

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 200

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 3 martie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
33.	2	37.	8–10
— Lege privind băncile de credit ipotecar		— Lege privind reorganizarea activității de protecție a plantelor și carantină fitosanitară.....	
221.	3	225.	11
— Decret pentru promulgarea Legii privind băncile de credit ipotecar		— Decret pentru promulgarea Legii privind reorganizarea activității de protecție a plantelor și carantină fitosanitară	
★			
34.	3–6	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare		Decizia nr. 81 din 7 februarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. 1 pct. 1 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996.....	11–12
222.	6	Decizia nr. 110 din 16 februarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	13–14
— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare....		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
★			
36.	7	171.	15–16
— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 135/2005 privind modificarea Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism.....		— Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 721/2005 pentru aprobarea Regulamentului privind acordarea sporurilor la salariile de bază în conformitate cu prevederile art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005	
224.	8	★	
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 135/2005 privind modificarea Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism.....		Rectificări	16
★			

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind băncile de credit ipotecar**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Prezenta lege reglementează constituirea, organizarea, autorizarea și funcționarea băncilor de credit ipotecar ca instituții de credit în înțelesul Legii nr. 58/1998 privind activitatea bancară, republicată.

Art. 2. — (1) Băncile de credit ipotecar se constituie sub forma juridică de societate comercială pe acțiuni, cu aprobarea Băncii Naționale a României, și își desfășoară activitatea pe baza autorizației de funcționare emise de Banca Națională a României în acest scop.

(2) Societățile de credit ipotecar care doresc să își desfășoare activitatea ca bănci de credit ipotecar vor urma procedura de autorizare pentru bănci prevăzută de normele Băncii Naționale a României. Până la data soluționării cererii de autorizare, precum și în cazul respingerii cererii, societățile de credit ipotecar își pot desfășura activitatea în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 200/2002 privind societățile de credit ipotecar, aprobată prin Legea nr. 330/2003.

Art. 3. — Se interzice oricărei persoane care nu are autorizație emisă de Banca Națională a României să utilizeze denumirea de bancă de credit ipotecar sau derivatele acestei denumiri în legătură cu o activitate, un produs ori un serviciu, cu excepția cazului în care această utilizare este stabilită sau recunoscută printr-un acord internațional.

Art. 4. — (1) Principalul obiect de activitate al băncilor de credit ipotecar îl constituie desfășurarea cu titlu profesional a activității de acordare de credite ipotecare pentru investiții imobiliare și atragerea de fonduri rambursabile de la public prin emisiune de obligațiuni ipotecare.

(2) Cu excepția activității de atragere de depozite, băncile de credit ipotecar pot desfășura, în limita autorizației acordate, activitățile prevăzute la art. 11 din Legea nr. 58/1998, republicată, în condițiile în care acestea susțin activitatea de acordare de credite ipotecare și emisiune de obligațiuni ipotecare.

(3) Bunurile mobile și imobile dobândite de o bancă de credit ipotecar ca urmare a executării silite a creanțelor băncii și care nu sunt utilizate în condițiile art. 13 din Legea nr. 58/1998, republicată, vor fi vândute în termen de 24 de luni de la data dobândirii. Pentru motive justificate, termenul poate fi prelungit cu aprobarea Băncii Naționale a României.

Art. 5. — Intră sub incidența prevederilor cap. XII din Legea nr. 58/1998, republicată, faptele de încălcare de către băncile de credit ipotecar a prevederilor prezentei legi, în baza căreia își desfășoară activitatea, în măsura în care acele legi speciale nu includ dispozițiile de sancționare a faptelor respective.

Art. 6. — Prezenta lege se completează cu prevederile Legii nr. 58/1998, republicată, în măsura în care nu contravin dispozițiilor prezentei legi.

Art. 7. — Banca Națională a României va elabora norme de aplicare a prezentei legi în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a acesteia.

Art. 8. — Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
TEODOR VIOREL MELEȘCANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
pentru promulgarea Legii privind băncile de credit ipotecar

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind băncile de credit ipotecar și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 28 februarie 2006.
 Nr. 221.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E
pentru modificarea și completarea Legii nr. 190/1999
privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 14 decembrie 1999, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Capitolul I va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL I

Creditul ipotecar pentru investiții imobiliare. Definiții

Art. 1. — (1) Prezenta lege reglementează regimul juridic al creditului ipotecar pentru investiții imobiliare.

(2) Creditul ipotecar pentru investiții imobiliare poate fi acordat exclusiv de către instituțiile autorizate, cu respectarea condițiilor prezentei legi și a legilor speciale de constituire și funcționare a acestora.

Art. 2. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *cesiune de creanțe ipotecare* — operațiunea de investiții financiare care poate avea ca obiect transferul de creanțe ipotecare individuale sau de portofolii de creanțe ipotecare;

b) *creanțe ipotecare* — drepturile de creanță rezultând din contracte de credit ipotecar pentru investiții imobiliare;

c) *credit ipotecar pentru investiții imobiliare* — creditul acordat cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

1. este acordat în scopul efectuării de investiții imobiliare cu destinație locativă sau cu altă destinație decât cea locativă ori în scopul rambursării unui credit ipotecar pentru investiții imobiliare contractat anterior;

2. acordarea creditului este garantată cel puțin cu ipoteca asupra imobilului care face obiectul investiției imobiliare pentru finanțarea căreia se acordă creditul, respectiv cu ipoteca asupra imobilului obiect al investiției imobiliare pentru finanțarea căreia a fost anterior acordat un credit ipotecar pentru investiții imobiliare, a cărui rambursare urmează a fi astfel finanțată;

d) *creditor ipotecar* — titularul creanțelor ipotecare;

e) *imobil* — construcția și/sau terenul pe care se află sau urmează să se ridice o construcție, care fac obiectul unei investiții imobiliare;

f) *instituții autorizate* — băncile universale și băncile de credit ipotecar, Agenția Națională pentru Locuințe, societățile de credit ipotecar și orice alte entități reglementate prin legi speciale să acorde credite ipotecare pentru investiții imobiliare;

g) *investiții imobiliare* — investițiile având ca obiect dobândirea dreptului de proprietate asupra unui imobil prin acte juridice cu titlu oneros, amenajarea unui imobil,

viabilizarea, reabilitarea, consolidarea sau extinderea acestuia, dar fără a se limita la acestea.“

2. După capitolul I se introduce un nou capitol, capitolul I¹, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL I¹

Garantarea creditului ipotecar pentru investiții imobiliare

Art. 3. — (1) Ipoteca constituită pentru garantarea creditului ipotecar pentru investiții imobiliare durează până la rambursarea integrală a tuturor sumelor datorate în temeiul respectivului contract, dispozițiile art. 1785 și 1786 din Codul civil nefiind aplicabile.

(2) În cazul în care părțile convin astfel, prin act în formă autentică ipoteca va putea fi transferată asupra unui alt imobil. Ipoteca asupra imobilului inițial încetează de drept la data înscrierii noii ipoteci.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), rangul ipoteci transferate asupra noului imobil va fi determinat de data înscrierii noii ipoteci în cartea funciară.

(4) Dispozițiile prezentei legi rămân aplicabile ipoteci transferate în condițiile alin. (2), precum și creditului garantat cu această ipotecă.

Art. 3¹. — (1) Prevederile art. 1775 din Codul civil nu se aplică ipotecilor constituite pentru garantarea creditelor ipotecare pentru investiții imobiliare acordate în condițiile prezentei legi.

(2) Ipoteca constituită în condițiile prezentei legi asupra unui bun viitor se intabulează în cartea funciară dacă, în prealabil, a fost notată autorizația de construcție.

(3) Rangul unei ipoteci asupra unei construcții viitoare va fi determinat de momentul înscrierii sale în cartea funciară.

(4) Dacă ipoteca se constituie doar asupra construcției, iar nu și asupra terenului aferent acesteia, în condițiile existenței unui drept de suprafață legal constituit, obiectul ipoteci îl constituie respectivul drept de suprafață, respectiv dreptul de proprietate asupra construcției, precum și dreptul de folosință asupra terenului pe care se află construcția.

(5) Obiectul ipoteci cuprinde și servituțile existente asupra imobilului ipotecat.

Art. 4. — Dispozițiile art. 1722 din Codul civil se aplică numai în cazul în care formalitățile de publicitate prevăzute de lege au fost îndeplinite înainte de înscrierea ipoteci constituite în condițiile prezentei legi.

Art. 5. — (1) Până la rambursarea integrală a creditului ipotecar pentru investiții imobiliare, imobilul ipotecat va putea fi înstrăinat numai cu acordul prealabil, în scris, al creditorului ipotecar. Acest acord va fi necesar în legătură cu fiecare înstrăinare determinată.

(2) Actele încheiate cu nerespectarea dispozițiilor alin. (1) sunt lovite de nulitate absolută.

(3) La înscrierea ipoteci aferente unui credit ipotecar pentru investiții imobiliare, Biroul de carte funciară are obligația de a nota din oficiu interdicția de înstrăinare prevăzută la alin. (1).“

3. Capitolul II, cuprinzând articolele 6 și 7, se abrogă.

4. Capitolul III va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL III

Contractul de credit ipotecar pentru investiții imobiliare și contractul de asigurare

SECȚIUNEA 1

Contractul de credit ipotecar pentru investiții imobiliare — clauze obligatorii pentru protecția împrumutaților

Art. 8. — Înainte de semnarea contractului de credit ipotecar pentru investiții imobiliare, instituția autorizată va pune la dispoziție împrumutatului o ofertă scrisă, care va cuprinde toate condițiile contractului și termenul de valabilitate a acesteia, care nu va fi mai mic de 10 zile de la momentul primirii ofertei de către potențialul debitor.

Art. 9. — Contractul de credit ipotecar pentru investiții imobiliare nu va putea fi modificat decât în scris de către părți, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

Art. 10. — (1) Suma creditului acordat poate fi exprimată în contractul de credit ipotecar pentru investiții imobiliare în lei sau în valută convertibilă și va fi pusă la dispoziție împrumutatului eșalonat ori integral.

(2) În cazul în care lucrările pentru care s-a acordat creditul ipotecar pentru investiții imobiliare vor fi efectuate în regie proprie de către împrumutați, sumele de bani se vor disponibiliza acestora conform unui plan de finanțare stabilit prin contract.

Art. 11. — Este interzisă acordarea de credite ipotecare pentru investiții imobiliare condiționată de acceptarea de către client a altor servicii care nu au legătură cu operațiunea de creditare respectivă sau de vânzarea ori cumpărarea de valori mobiliare emise de instituția autorizată care acordă creditul.

Art. 12. — Clauzele de exigibilitate înainte de termen, precum și cazurile în care urmează să fie aplicabile aceste clauze trebuie prevăzute în contractul de credit ipotecar pentru investiții imobiliare într-un articol distinct.

Art. 13. — (1) Împrumutații au dreptul de a rambursa anticipat creditul primit, în condițiile stabilite de părți prin contractul de credit ipotecar pentru investiții imobiliare.

(2) În caz de faliment, lichidare voluntară a creditorului ipotecar sau în alte cazuri de lichidare prevăzute de lege, împrumutații au dreptul de a rambursa anticipat creditul ipotecar primit pentru investiții imobiliare.

Art. 14. — În cazul în care prin contractul de credit ipotecar pentru investiții imobiliare s-a stabilit ca rata dobânzii să fie variabilă se vor aplica următoarele reguli:

a) variația ratei dobânzii trebuie să fie legată de fluctuațiile unui indice de referință menționat în contract;

b) contractul poate să prevadă că rata dobânzii nu variază decât atunci când modificarea în sens crescător sau descrescător înregistrează, față de rata inițială a dobânzii, o diferență minimală determinată;

c) modificarea ratei dobânzii trebuie comunicată împrumutatului cel mai târziu la data aplicării noii rate, cu excepția situației reglementate la lit. a).

Art. 15. — În sarcina împrumutatului vor fi puse numai cheltuielile aferente întocmirii documentației de credit și constituirii ipotecii și altor garanții, după caz.

SECȚIUNEA a 2-a

Contractele de asigurare obligatorii

Art. 16. — (1) În cazul ipotecării unei construcții, împrumutatul va încheia un contract de asigurare acoperind toate riscurile aferente acesteia. Contractul de asigurare va fi încheiat și reînnoit astfel încât să acopere întreaga durată de valabilitate a creditului.

(2) Drepturile asiguratului derivând din contractul de asigurare prevăzut la alin. (1) vor fi cesionate în favoarea creditorului ipotecar pe toată perioada de valabilitate a contractului de credit ipotecar pentru investiții imobiliare.

(3) Opozabilitatea cesiunii față de terți, cu excepția asigurătorului, se face prin înscrierea acesteia la Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, pe cheltuiala asiguratului.

(4) Opozabilitatea cesiunii față de asigurător se realizează prin notificarea acestuia prin scrisoare cu confirmare de primire sau prin intermediul executorilor bancari ori judecătorești.

(5) Despăgubirile încasate de creditorul ipotecar vor duce la stingerea creanței în următoarea ordine: dobânzile scadente și neachitate aferente capitalului împrumutat, suma ratelor de credit rămase de achitat, alte sume datorate de împrumutat creditorului ipotecar la data primirii despăgubirii, în baza contractului de credit.

(6) Primele de asigurare vor fi achitate de împrumutat, urmând ca acesta să prezinte creditorului ipotecar dovada plății acestora, la datele convenite în contractul de credit ipotecar pentru investiții imobiliare.

Art. 17. — În cazul în care prin creditul ipotecar pentru investiții imobiliare se finanțează construcția, reabilitarea, consolidarea, extinderea unor imobile, creditorul ipotecar poate solicita împrumutatului să încheie un contract de asigurare pentru riscul nefinalizării investițiilor imobiliare pentru care s-a acordat creditul. Drepturile asiguratului derivând din contractul de asigurare prevăzut mai sus vor fi cesionate în favoarea creditorului ipotecar.

Art. 18. — Contractele de asigurare prevăzute la art. 16 și 17 se vor încheia cu o societate de asigurări, iar împrumutătorul nu va avea dreptul să impună împrumutatului un anumit asigurător.“

5. Capitolul IV va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL IV

Executarea creanțelor instituțiilor care acordă credite ipotecare pentru investiții imobiliare

Art. 19. — (1) În cazul întârzierii la plată, creditorul ipotecar va trimite împrumutatului, la ultima adresă comunicată de acesta, o notificare prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau prin executor judecătorec ori bancar, prevenindu-l asupra consecințelor

încălcării contractului de credit ipotecar pentru investiții imobiliare.

(2) În cazul notificării prin scrisoare recomandată, aceasta se consideră primită la data poștei menționată pe confirmarea de primire.

Art. 20. — În cazul în care, în termen de 30 de zile de la data primirii notificării prevăzute la art. 19, împrumutatul nu execută obligațiile asupra cărora a fost notificat, contractul de credit ipotecar pentru investiții imobiliare se consideră reziliat de plin drept și întreaga sumă a creditului, cu dobânzile aferente la data operării rezilierii, devine exigibilă.

Art. 21. — Contractul de credit ipotecar pentru investiții imobiliare, precum și garanțiile reale și personale subsecvente constituie titluri executorii, urmând să fie investite cu formulă executorie de către instanța locului unde este situat imobilul.

Art. 22. — (1) Executarea silită a obligațiilor de plată ale împrumutaților se va face fără condiționarea de atribuire a unui alt spațiu de locuit.

(2) În situații excepționale motivate ca atare, instanța de la locul executării va putea acorda un termen de maximum 90 de zile în care debitorul își va putea căuta o altă locuință. Această prevedere se aplică numai împrumutaților persoane fizice.

Art. 23. — Executarea creanțelor ipotecare se va face de către executorii proprii ai instituțiilor autorizate sau de către executorii judecătorești, după caz, în condițiile legii.

Art. 23¹. — Art. 19 și 20 nu se aplică în cazul în care creanța ipotecară devine exigibilă potrivit art. 12 în cazuri de exigibilitate înainte de termen, provocate de alte cauze decât întârzierea la plată.“

6. Capitolul V va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL V

Cesiunea creanțelor ipotecare

Art. 24. — (1) Creanțele ipotecare, care fac parte din portofoliul unei instituții autorizate prin lege, pot fi cesionate unei alte instituții de același tip ori altor entități autorizate și reglementate în acest sens prin legi speciale.

(2) Cesionarul dobândește, pe lângă dreptul de ipotecă aferent creditului ipotecar pentru investiții imobiliare, drepturile decurgând din contractul de asigurare pentru bunul care face obiectul acestei ipotecii, precum și celelalte garanții care însoțesc creanța ipotecară transmisă.

Art. 25. — (1) Cesiunea unei creanțe ipotecare, precum și a unui portofoliu de creanțe ipotecare devine opozabilă față de terții care nu au cunoscut-o pe altă cale, cu excepția debitorului cedat, prin înscrierea cesiunii la Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare.

(2) În cazul cesiunii unui portofoliu de creanțe ipotecare, opozabilitatea se poate realiza și prin înscrierea la Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare a unui aviz global de cesiune, prin care să se descrie creanțele care intră în componența portofoliului cedat. Descrierea creanțelor poate fi realizată, după caz, prin utilizarea unei formule generice

pentru întregul portofoliu sau pentru o parte a acestuia, respectiv prin descrierea fiecărei creanțe în parte.

(3) În cazul cesiunii unei creanțe ipotecare sau a unui portofoliu de creanțe ipotecare, opozabilitatea față de terți a fiecărei transmiteri a dreptului de ipotecă aferent unei creanțe cesionate se realizează prin înscrierea acestei transmiteri la Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, precum și prin notarea ei în cartea funciară a imobilului respectiv.

Art. 26. — (1) Cesiunea unei creanțe ipotecare, individuală sau în cadrul unui portofoliu de creanțe ipotecare, devine opozabilă debitorului cedat prin notificarea adresată acestuia de către una dintre părțile contractului de cesiune.

(2) Dacă cedentul și cesionarul nu au convenit altfel, cesiunea se notifică de către cedent debitorului cedat, în termen de 10 zile de la încheierea contractului de cesiune, prin scrisoare recomandată.

(3) Notificarea va menționa instituția financiară care va încasa de la debitor sumele pentru rambursarea creditului după cesiune.

Art. 27. — În cazul în care cedentul și cesionarul nu convin altfel, rambursarea creditelor ipotecare pentru investiții imobiliare va fi efectuată către cedent, care acționează ca mandatar al cesionarului. Cedentul va transmite cesionarului sumele astfel obținute, iar cheltuielile generate de încasarea și transmiterea sumelor vor fi

suportate de cesionar în limita sumelor stabilite prin contractul de cesiune a creanțelor ipotecare.

Art. 28. — În cazul în care cedentul va continua să primească sumele rambursate și dacă părțile nu au convenit altfel, executarea ipotecilor și a celorlalte garanții va fi făcută de către acesta în numele și pe seama cesionarului, pe cheltuiala acestuia din urmă.

Art. 28¹. — În cazurile prevăzute la art. 27 și 28, cedentul nu poate renunța la mandat.“

7. Capitolul VI, cuprinzând articolele 29—32, se abrogă.

8. Capitolul VII va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 33. — Instituțiile autorizate sunt supuse supravegherii prudențiale și controlului instituțiilor abilitate prin lege.

Art. 34. — Prevederile prezentei legi se completează cu prevederile Legii nr. 58/1998 privind activitatea bancară, republicată.“

Art. II. — Legea nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 14 decembrie 1999, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
TEODOR VIOREL MELEȘCANU

București, 1 martie 2006.
Nr. 34.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 190/1999 privind creditul ipotecar
pentru investiții imobiliare**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 28 februarie 2006.
Nr. 222.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 135/2005 privind modificarea Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 135 din 29 septembrie 2005 privind modificarea Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 897 din 7 octombrie 2005, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I, după punctul 1 se introduce un nou punct, punctul 1¹, cu următorul cuprins:

„1¹. **La articolul 5, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**

«Art. 5. — (1) Oficiul poate cere persoanelor menționate la art. 8, precum și instituțiilor competente datele și informațiile necesare îndeplinirii atribuțiilor stabilite de lege. Informațiile în legătură cu sesizările primite potrivit art. 3 și 4 sunt prelucrate și utilizate în cadrul Oficiului în regim de confidențialitate.»

2. La articolul I, după punctul 4 se introduc trei noi puncte, punctele 4¹, 4² și 4³, cu următorul cuprins:

„4¹. **La articolul 14, alineatul (1¹) va avea următorul cuprins:**

«(1¹) Conducerea executivă a persoanelor juridice prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. a)—d), f), g) și i) dezvoltă politici interne și proceduri pentru combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, inclusiv pentru asigurarea de standarde ridicate la angajarea personalului și desfășurarea de programe de pregătire profesională continuă a angajaților. Persoanele juridice prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. a)—d), f), g) și i) desemnează un ofițer de conformitate, subordonat conducerii executive, care implementează procedurile de control pentru testarea sistemului.»

4². **La articolul 17, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**

«Art. 17. — (1) Modul de aplicare a prevederilor prezentei legi se verifică și se controlează, în cadrul atribuțiilor de serviciu, de următoarele autorități sau structuri:

a) autoritățile cu atribuții de control financiar, conform legii;

b) autoritățile de supraveghere prudențială, pentru persoanele prevăzute la art. 8 supuse acestei supravegheri potrivit legii. Pentru persoanele care nu sunt supuse, potrivit reglementărilor în vigoare, supravegherii prudențiale a unor autorități, atribuțiile de supraveghere, verificare și control se îndeplinesc de Oficiu;

c) structurile de conducere ale profesiilor juridice liberale, pentru persoanele prevăzute la art. (8) alin. (1) lit. e¹).»

4³. **La articolul 17, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:**

«(1¹) Când din datele obținute rezultă suspiciuni de spălare a banilor, de finanțare a actelor de terorism sau alte încălcări ale dispozițiilor prezentei legi, autoritățile și structurile prevăzute la alin. (1) vor informa de îndată Oficiul.»

3. La articolul I, după punctul 5 se introduc două noi puncte, punctele 5¹ și 5², cu următorul cuprins:

„5¹. **La articolul 22, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:**

«(3¹) Pe lângă sancțiunea prevăzută la alin. (3), persoanei juridice i se poate aplica una sau mai multe dintre următoarele sancțiuni contravenționale complementare:

a) confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenție;

b) suspendarea avizului, acordului sau a autorizației de exercitare a unei activități ori, după caz, suspendarea activității agentului economic, pe o durată de la o lună la 6 luni;

c) retragerea licenței sau a avizului pentru anumite operațiuni ori pentru activități de comerț exterior, pe o durată de la o lună la 6 luni sau definitiv;

d) blocarea contului bancar pe o durată de la 10 zile la o lună;

e) anularea avizului, acordului sau a autorizației de exercitare a unei activități;

f) închiderea unității.»

5². **La articolul 22, alineatul (4) va avea următorul cuprins:**

«(4) Contravențiile se constată și sancțiunile se aplică, după caz, de personalul desemnat din cadrul Oficiului, al autorităților sau al structurilor prevăzute la art. 17.»

Art. II. — Prezenta lege intră în vigoare la 10 zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
DAN RADU RUȘANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 135/2005
privind modificarea Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea
și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea
unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor
de terorism**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 135/2005 privind modificarea Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU**

București, 28 februarie 2006.
Nr. 224.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****L E G E****privind reorganizarea activității de protecție a plantelor și carantină fitosanitară**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Protecția plantelor cultivate, a pădurilor, pășunilor și fânețelor naturale și a altor forme de vegetație utilă, precum și a produselor vegetale depozitate împotriva bolilor, dăunătorilor și buruienilor este o problemă de interes național și constituie o obligație pentru autoritățile publice, producătorii agricoli și pentru toți cetățenii României.

Art. 2. — (1) Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale este autoritatea de reglementare în domeniul protecției plantelor, carantinei fitosanitare și al produselor de uz fitosanitar, care coordonează și controlează aplicarea prevederilor legale specifice prin Agenția Națională Fitosanitară.

(2) Agenția Națională Fitosanitară se înființează în subordinea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu rang de direcție, prin reorganizarea Direcției fitosanitare și pentru selecție vegetală, care se desființează, cu un număr total de 20 de posturi.

(3) Structura organizatorică și regulamentul de organizare și funcționare ale Agenției Naționale Fitosanitare se stabilesc prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale.

Art. 3. — Agenția Națională Fitosanitară are următoarele atribuții:

1. organizarea activității de protecție a plantelor și de carantină fitosanitară pe întregul teritoriu al țării după o concepție unitară, care să asigure sănătatea plantelor cultivate, a pădurilor, pășunilor și fânețelor naturale și a altor forme de vegetație utilă și a produselor agricole depozitate;

2. coordonarea, îndrumarea tehnică și controlul activității în domeniul fitosanitar și al omologării și utilizării produselor de uz fitosanitar;

3. stabilirea normelor fitosanitare, unice și obligatorii pentru toate persoanele fizice sau juridice deținătoare de culturi agricole și alte forme de vegetație utilă, precum și

pentru cei care depozitează, transportă și valorifică plante și produse vegetale;

4. elaborarea strategiei fitosanitare privind apărarea sănătății plantelor, prevenirea introducerii și diseminării pe teritoriul țării a organismelor de carantină și în domeniul produselor de uz fitosanitar, în concordanță cu normele Uniunii Europene, urmărind implementarea acesteia;

5. elaborarea proiectelor de lege, a hotărârilor, a ordinelor și a altor acte normative care privesc activitatea de protecție a plantelor și carantină fitosanitară și regimul produselor de uz fitosanitar, armonizată cu directivele Uniunii Europene, în scopul îmbunătățirii și perfecționării legislației naționale, organizării, dotării și funcționării serviciilor naționale fitosanitare;

6. elaborarea sau, după caz, reactualizarea regulamentului de organizare și funcționare a unităților fitosanitare județene, respectiv a municipiului București, precum și a altor regulamente care privesc activitatea de protecție a plantelor, carantină fitosanitară și produsele de uz fitosanitar;

7. controlul aplicării și respectării tuturor dispozițiilor legale, normelor tehnice în domeniul fitosanitar și al produselor de uz fitosanitar;

8. organizarea și urmărirea asigurării dotării tehnice și materiale a unităților fitosanitare județene, respectiv a municipiului București, Laboratorului Central pentru Carantină Fitosanitară, Laboratorului Central pentru Controlul Reziduurilor de Pesticide din Plante și Produse Vegetale și a inspectoratelor de control fitosanitar vamal;

9. organizarea unui sistem informațional unic pentru monitorizarea plantelor vegetale și produselor vegetale care se exportă, se importă sau tranzitează România;

10. stabilirea necesarului de personal și elaborarea, în condițiile legii și ale normativelor în vigoare, a criteriilor tehnice privind încadrarea și asigurarea personalului de specialitate pentru unitățile fitosanitare județene, respectiv a municipiului București, Laboratorului Central pentru Carantină Fitosanitară, Laboratorului Central pentru Controlul Reziduurilor de Pesticide din Plante și Produse Vegetale și pentru inspectoratele de control fitosanitar vamal;

11. promovarea, implementarea și menținerea sistemului de asigurare a calității în concordanță cu normele în vigoare pentru toate unitățile aflate în coordonare tehnică;

12. coordonarea tuturor activităților privind evaluarea dosarelor produselor de uz fitosanitar în vederea omologării;

13. evaluarea dosarelor produselor pentru protecția plantelor în vederea omologării, secțiunea reziduuri și evaluarea riscului pentru consumatori;

14. asigurarea controlului oficial al reziduurilor de pesticide din plante și produse vegetale, în cadrul siguranței alimentare, prin Laboratorul Central pentru Controlul Reziduurilor de Pesticide din Plante și Produse Vegetale;

15. asigurarea coordonării eliberării pașaportului fitosanitar, înregistrării producătorilor, importatorilor, centrelor

de expediere și depozitelor colective de plante și produse vegetale, gestionarea filierelor de risc pe sectoare de producție;

16. gestionarea apariției organismelor de carantină;

17. asigurarea controlului postomologare al calității produselor pentru protecția plantelor prin laboratoarele specializate și controlul utilizării acestor produse prin unitățile fitosanitare;

18. asigurarea instruirii personalului de specialitate de la nivel teritorial și vamal;

19. organizarea sistemului național de omologare a produselor de uz fitosanitar, conform standardelor Uniunii Europene, și participă la elaborarea periodică a Codexului produselor pentru protecția plantelor omologate pentru a fi utilizate în România;

20. organizarea la nivel național a poliției fitosanitare;

21. participarea la organizarea concursurilor pentru obținerea gradelor profesionale;

22. abilitarea agenților economici pentru importul mostrelor de produse de uz fitosanitar, în condițiile legii;

23. fundamentarea și elaborarea de propuneri, anual, privind necesarul de fonduri pentru acțiunile de protecție a plantelor și carantină fitosanitară finanțate de la bugetul de stat;

24. reprezentarea României la următoarele organisme internaționale: Organizația Europeană și Mediteraneană de Protecția Plantelor, Organizația pentru Alimentație și Agricultură, Organizația Mondială a Sănătății, Uniunea Internațională pentru Chimie Pură și Aplicată, Unitatea pentru Asistență Tehnică și Schimb de Informații, Comisia Europeană pentru Prezervare și Acces, Autoritatea Europeană pentru siguranța Alimentară și Organizația Europeană pentru Coordonarea Pesticidelor și altele asemenea;

25. colaborarea cu universitățile de profil, Societatea Națională pentru Protecția Plantelor și Academia de Științe Agricole și Silvicultură, în elaborarea strategiilor de protecție a plantelor;

26. stabilirea și organizarea de întâlniri și vizite reciproce cu autoritățile fitosanitare și organizațiile profesionale din alte țări;

27. asigurarea relației cu Comisia Uniunii Europene;

28. asigurarea relației cu asociațiile profesionale;

29. organizarea de consfătuiri, simpozioane, instruirii și dezbateri pe teme profesionale;

30. inițierea, elaborarea și urmărirea implementării următoarelor proiecte: instrumente de preaderare finanțate de Uniunea Europeană pentru a sprijini țările candidate din Europa Centrală și de Est în vederea aderării la Uniunea Europeană (PHARE), Organizația pentru Alimentație și Agricultură (FAO), Programul Special de Preaderare pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală (SAPARD), Banca Mondială, în domeniul fitosanitar;

31. coordonarea și asigurarea funcționării programelor informatice din domeniul fitosanitar: FITOEXPERT, PESTEXPERT și SINPP.

Art. 4. — (1) Agenția Națională Fitosanitară coordonează din punct de vedere tehnic următoarele instituții publice:

- a) Laboratorul Central pentru Carantină Fitosanitară;
- b) unitățile fitosanitare județene, respectiv a municipiului București;
- c) Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Plantelor;
- d) Laboratorul Central pentru Controlul Reziduurilor de Pesticide din Plante și Produse Vegetale.

(2) Unitățile fitosanitare județene și a municipiului București se reorganizează și vor desfășura activități suplimentare privind controlul și monitorizarea organismelor de carantină pentru producătorii agricoli și prestatorii de servicii cu plante și produse vegetale. Numărul de posturi aferent unităților fitosanitare se suplimentează cu 126 de posturi.

Art. 5. — Unitățile fitosanitare județene și a municipiului București efectuează următoarele activități:

- a) diagnoza și prognoza agenților de dăunare și avertizare a producătorilor agricoli, persoane fizice sau juridice, privind apariția și evoluția acestora;
- b) controlul fitosanitar al plantelor și produselor vegetale importate și exportate, care circulă însoțite de pașaport fitosanitar;
- c) organizarea la nivel de județ a rețelei de centre pentru protecția plantelor;
- d) depistarea bolilor, a dăunătorilor și buruienilor de carantină;
- e) testarea acțiunii biologice a produselor de uz fitosanitar, în vederea omologării în condiții de producție;
- f) abilitarea agenților economici pentru import, comercializare și prestare de servicii cu produse de uz fitosanitar, în condițiile legii;
- g) prelevarea probelor pentru controlul oficial al calității produselor pentru protecția plantelor, prin laboratorul central și prin laboratoarele regionale specializate;
- h) prelevarea probelor pentru controlul oficial al reziduurilor de pesticide din plante și produse vegetale din producția internă și din import;
- i) asigurarea la nivelul județului a controlului, monitorizării generale și monitorizărilor specifice pentru organismele de carantină, în conformitate cu planurile anuale de monitorizare fitosanitară;
- j) coordonarea, elaborarea și urmărirea aplicării tehnologiilor din domeniul protecției plantelor;
- k) activitatea de poliție fitosanitară;
- l) urmărirea respectării legislației în vigoare în domeniu;

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
LUCIAN AUGUSTIN BOLCAȘ

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 1 martie 2006.
Nr. 37.

m) eliberarea pașapoartelor fitosanitare, a certificatelor fitosanitare și a altor documente prevăzute de lege;

n) dezvoltarea sistemului de asigurare a calității;

o) participarea la implementarea programelor cu finanțare externă, și anume: Instrumentul de preaderare finanțat de Uniunea Europeană pentru a sprijini țările candidate din Europa Centrală și de Est în vederea aderării la Uniunea Europeană (PHARE), Organizația pentru Alimentație și Agricultură (FAO), Programul Special de Preaderare pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală (SAPARD) și Banca Mondială, în domeniul fitosanitar;

p) actualizarea bazei de date a Sistemului Informatic Național pentru Protecția Plantelor;

r) asigurarea implementării reglementărilor specifice, armonizate cu reglementările comunitare în domeniu;

s) participarea la misiunile de evaluare tehnică organizate de Comisia Europeană TAIEX;

ș) fac, anual, propuneri Agenției Naționale Fitosanitare privind necesarul de fonduri pentru combaterea agenților de dăunare subvenționați de la bugetul de stat;

t) urmărirea modului de utilizare a fondurilor bugetare destinate protecției plantelor;

ț) organizarea simpoziunilor și instruirilor pe probleme specifice pentru producătorii agricoli și prestatorii de servicii de la nivelul județului;

u) controlul utilizării, depozitării și etichetării produselor pentru protecția plantelor;

v) participarea la activitățile și întâlnirile organizate în cadrul sistemului de siguranță alimentară.

Art. 6. — Serviciile publice de protecție a plantelor, aflate în subordinea consiliilor județene, se privatizează.

Art. 7. — (1) În situația apariției agenților de dăunare, care prin atacul lor pun în pericol producția agricolă, atât din punct de vedere calitativ, cât și cantitativ, Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale alocă fonduri de la buget pentru acțiunea de combatere a acestora, în scopul achiziționării produselor de uz fitosanitar și achitării contravalorii lucrărilor de combatere a agenților dăunători.

(2) Agenții de dăunare se nominalizează prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale.

Art. 8. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/1999 privind reorganizarea activității de protecție a plantelor și carantină fitosanitară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 742 din 11 octombrie 2002, și orice alte dispoziții contrare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind reorganizarea activității de protecție a plantelor și carantină fitosanitară

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind reorganizarea activității de protecție a plantelor și carantină fitosanitară și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 28 februarie 2006.
Nr. 225.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A N r. 81

din 7 februarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. 1 pct. 1 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. 1 pct. 1 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, excepție ridicată de Florin Cosmin Buțiu și Maria Minerva Buțiu în Dosarul nr. 187/2005 al Judecătoriei Târgu Mureș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că textele legale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 mai 2005, pronunțată în Dosarul nr. 187/2005, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. 1 pct. 1 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, excepție ridicată de Florin Cosmin Buțiu și Maria Minerva Buțiu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. 36 alin. 1 pct. 1 din Legea nr. 7/1996, potrivit cărora orice persoană interesată poate cere rectificarea înscrisurilor din cartea funciară, dacă printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă s-a constatat că înscrierea sau actul în temeiul căruia s-a efectuat înscrierea nu este valabil, contravin dispozițiilor constituționale referitoare la garantarea proprietății, deși, în cazul său, această înscriere a fost făcută cu respectarea condițiilor prevăzute de art. 34 din aceeași lege.

Instanța de judecată apreciază că textele legale criticate sunt constituționale.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția este neîntemeiată, arătând că textul legal criticat are în vedere tocmai protecția dreptului de proprietate, prin acordarea posibilității oricărei persoane interesate de a cere efectuarea unei rectificări în cazul în care înscrisurile în cartea funciară sunt de natură a le produce un prejudiciu.

Avocatul Poporului arată că prevederile legale criticate nu vin în contradicție cu art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 36 alin. 1 pct. 1 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 26 martie 1996.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă, că ulterior sesizării sale, Legea nr. 7/1996 a fost completată și modificată prin titlul XII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005. Aceste completări și modificări nu privesc prevederile legale criticate în prezenta cauză.

Textul de lege criticat are următoarea redactare: „*Orice persoană interesată poate cere rectificarea înscrisurilor din cartea funciară, dacă printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă s-a constatat că:*

1. Înscrisura sau actul în temeiul căruia s-a efectuat înscrisura nu a fost valabil; “

Textul constituțional pretins a fi încălcat este cel al art. 44 alin. (2) teza întâi, referitor la garantarea și ocrotirea proprietății în mod egal de lege, indiferent de titular.

Analizând criticile de neconstituționalitate și argumentele aduse în susținerea acestora, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. 1 pct. 1 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, excepție ridicată de Florin Cosmin Buțiu și Maria Minerva Buțiu în Dosarul nr. 187/2005 al Judecătoriei Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 februarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Textul art. 36 alin. 1 pct. 1 din Legea nr. 7/1996 prevede posibilitatea rectificării înscrisurilor din cartea funciară, dacă printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă s-a constatat că actul în temeiul căruia s-a efectuat înscrisura nu este valabil, această rectificare putând fi cerută de orice persoană interesată.

Autorul excepției consideră că această posibilitate de rectificare contravine dispozițiilor art. 44 alin. (2) teza întâi, întrucât anulează înscrisura făcută în cartea funciară, deși aceasta a fost făcută cu respectarea condițiilor prevăzute de art. 34 din lege, potrivit căruia cuprinsul cărților funciare se consideră exact în folosul acelei persoane care a dobândit cu bună-credință, printr-un act juridic, un drept real. Acest text prevede că dobânditorul se consideră a fi de bună-credință, dacă la data înregistrării în folosul său nu a fost notată nici o acțiune prin care se contestă cuprinsul cărții funciare sau dacă din titlul transmițătorului și din cuprinsul cărții funciare nu reiese vreo neconcordanță între acesta și situația juridică reală.

În speța de față s-a solicitat rectificarea înscrisurii în cartea funciară a unui contract de vânzare-cumpărare pe numele autorilor excepției, ca urmare a constatării nulității acestui contract, printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă.

Rectificarea înscrisurilor făcute în cartea funciară, la care se referă articolul criticat, nu este decât o operație prin care se consemnează acte și fapte juridice extrinseci. În speță, este vorba de stingerea dreptului ce face obiectul intabulării, ca urmare a faptului că această operațiune sau actul în temeiul căruia s-a făcut nu a fost valabil. Rectificările au așadar caracterul unor înregistrări, iar notarea acestora are în vedere exclusiv publicitatea drepturilor reale imobiliare, deci opozabilitatea lor în raport cu terții.

De aceea, având în vedere importanța drepturilor reale ce fac obiectul unor acte juridice civile, posibilitatea rectificării unor asemenea intabulări care nu erau valabile reprezintă o măsură de protecție a dreptului de proprietate și de asigurare a securității circuitului civil.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 110

din 16 februarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 78/2000, excepție ridicată de Victor Apostol și Daniela Apostol în Dosarul nr. 11.689/2005 al Judecătoria Sectorului 1 București.

La apelul nominal se prezintă, personal, Victor Apostol, precum și apărătorul autorilor excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul reprezentantului autorilor excepției, care reiterează argumentele expuse în fața instanței de judecată care a sesizat Curtea Constituțională, solicitând, în final, admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie și apreciind că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 septembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 11.689/2005, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare**, excepție ridicată de Victor Apostol și Daniela Apostol în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că instituirea unor complete specializate intră în contradicție cu prevederile Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, întrucât această lege organică prevede doar posibilitatea instituirii unor tribunale specializate, iar nu a unor complete specializate. Totodată, se susține că prevederile de lege criticate, prin care se instituie complete specializate, sunt derogatorii, neregăsindu-se în nici o lege organică și nici în prevederile constituționale. Astfel, se apreciază că se încalcă principiul egalității cetățenilor în fața legii, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, precum și prevederile art. 124

alin. (2) din Constituție, întrucât prin dispozițiile legale criticate se creează o dublă inegalitate, în fața legii și în fața justiției. De asemenea, autorii excepției arată că instituirea de complete specializate echivalează cu înființarea de instanțe extraordinare, ceea ce contravine art. 126 alin. (5) din Constituție.

Judecătoria Sectorului 1 București consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată. Faptul că la judecarea în primă instanță compunerea completelor de judecată este diferențiată în funcție de includerea infracțiunilor în categoria celor de corupție nu reprezintă, în opinia Guvernului, o încălcare a principiului egalității în drepturi a cetățenilor, întrucât legiuitorul poate să instituie, în anumite materii, reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește constituirea instanței. De asemenea, faptul că infracțiunile de corupție sunt judecate în fond de către complete specializate formate din doi judecători anume desemnați nu echivalează cu instituirea unei instanțe extraordinare.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate nu aduc atingere prevederilor art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, deoarece acestea sunt aplicabile învinutului sau inculpatului, fără a face discriminări pe considerente arbitrare în cadrul acestei categorii. Se arată, totodată, că constituirea unor complete specializate care să judece în primă instanță infracțiunile prevăzute de Legea nr. 78/2000 este în concordanță și cu dispozițiile constituționale potrivit cărora justiția este unică, imparțială și egală pentru toți. În plus, apreciază că textul de lege criticat nu face referire la instanțe extraordinare, ci la complete specializate, a căror înființare este reglementată și în Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată. În concluzie, Avocatul Poporului consideră că excepția este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 29 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, potrivit căroră: *„(1) Pentru judecarea în primă instanță a infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, se constituie complete specializate.*

(2) La judecătorii, tribunale și curțile de apel, completele specializate sunt formate din 2 judecători.“

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii, ale art. 124 alin. (2) referitoare la unicitatea și imparțialitatea justiției și ale art. 126 alin. (5) teza întâi privind interzicerea înființării de instanțe extraordinare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile constituționale invocate în cauză.

De altfel, prevederile legale criticate au mai format obiect al controlului exercitat de Curtea Constituțională.

Astfel, prin Decizia nr. 402 din 14 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 6 septembrie 2005, Curtea a reținut că textul de lege criticat nu încalcă principiul egalității, câtă vreme acesta se aplică în mod nediferențiat tuturor persoanelor aflate în ipoteza sa, respectiv tuturor celor care au săvârșit infracțiuni de corupție. Așa fiind, cu privire la încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că

persoanele care au săvârșit infracțiuni de corupție se află într-o situație juridică diferită de cea a persoanelor care au săvârșit alte infracțiuni, astfel încât este justificată distincția făcută de legiuitor. Pe cale de consecință, critica autorilor excepției cu un atare obiect nu este întemeiată.

Tot cu acea ocazie, Curtea a reținut că, în temeiul dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căroră *„Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege“*, legiuitorului îi revine obligația constituțională de a reglementa procedura de judecată și, în acest cadru, compunerea completelor ce judecă diferitele categorii de infracțiuni. În exercitarea acestei competențe exclusive conferite de Legea fundamentală, legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, cum este și cazul normelor criticate, prin care s-a stabilit ca pentru judecarea în primă instanță a unei anumite categorii de infracțiuni — infracțiunile de corupție — să se instituie complete specializate, scopul vădit al acestor dispoziții legale fiind perfecționarea actului de justiție.

Constituirea unor astfel de complete nu are semnificația instituirii unor instanțe extraordinare, așa cum eronat susțin autorii excepției, întrucât, potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție, *„Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege“*, iar judecătorii care compun completele specializate fac parte din instanțele judecătorești prevăzute de lege, îndeplinind cerințele de independență și imparțialitate impuse de prevederile constituționale [art. 124 alin. (2) și (3)]. De altfel, nici un text constituțional nu interzice specializarea completelor de judecată, ci, dimpotrivă, Legea fundamentală permite chiar înființarea de instanțe specializate în anumite materii [art. 126 alin. (5) teza a doua din Constituție].

Soluția adoptată și considerentele deciziei citate sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Victor Apostol și Daniela Apostol în Dosarul nr. 11.689/2005 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 februarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂȚĂII

ORDIN

**privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 721/2005
pentru aprobarea Regulamentului privind acordarea sporurilor la salariile de bază în conformitate
cu prevederile art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări
și completări prin Legea nr. 125/2005**

Având în vedere:

— referatele de aprobare ale Direcției generale asistență medicală, structuri sanitare și salarizare nr. E.N. 4.921 din 6 decembrie 2005 și nr. E.N. 6.835/2006;

— Avizul favorabil al Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei nr. 6.687 G.B. din 20 ianuarie 2006 și al Ministerului Finanțelor Publice nr. 3.283 din 13 februarie 2006, obținut conform prevederilor art. 13 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 168/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului sănătății nr. 721/2005 pentru aprobarea Regulamentului privind acordarea sporurilor la salariile de bază în conformitate cu prevederile art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 27 iulie 2005, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În anexa nr. 1 la regulament, capitolul II „Spor pentru condiții periculoase sau vătămătoare“, punctul II.1 „Spor pentru condiții periculoase“, litera A „Spor de până la 15% din salariul de bază“ se completează cu două noi puncte, punctele 11 și 12, cu următorul cuprins:

„11. personalul care efectuează lucrări de vidanjare și cel care efectuează lucrări de curățare canale ape uzate;
12. personalul din compartimentele de transfuzii sanguine.“

2. În anexa nr. 1 la regulament, capitolul II „Spor pentru condiții periculoase sau vătămătoare“, punctul II.1 „Spor pentru condiții periculoase“, punctele 3 și 5 de la litera B „Spor de până la 10% din salariul de bază“ vor avea următorul cuprins:

„3. personalul care deservește crescătoriile și depozitele de animale de experiență și personalul care deservește rampa de gunoi;

5. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din secții și compartimente de neuropsihomotori, recuperare neuropsihomotorie, neurologie și recuperare neurologică.“

3. În anexa nr. 1 la regulament, capitolul II „Spor pentru condiții periculoase sau vătămătoare“, punctul II.1 „Spor pentru condiții periculoase“, litera C „Spor de până la 7% din salariul de bază“ se completează cu un nou punct, punctul 5, cu următorul cuprins:

„5. personalul care lucrează în laboratoare și compartimente de prevenire și combatere a bolilor transmisibile.“

4. În anexa nr. 1 la regulament, capitolul II „Spor pentru condiții periculoase sau vătămătoare“, punctul II.2 „Spor

pentru condiții vătămătoare“, litera B „Spor de până la 7% din salariul de bază“ se completează cu un nou punct, punctul 8, cu următorul cuprins:

„8. personalul de specialitate medico-sanitar din secții, laboratoare sau compartimente de medicina muncii, care lucrează peste 50% din timpul normal de lucru în unități sau sectoare industriale cu condiții deosebite.“

5. În anexa nr. 1 la regulament, capitolul II „Spor pentru condiții periculoase sau vătămătoare“, punctul II.2 „Spor pentru condiții vătămătoare“, litera C „Spor de până la 5% din salariul de bază“, punctul 5 va avea următorul cuprins:

„5. personalul muncitor care lucrează la exploatarea centralelor termice cu cărbune, păcură, combustibil lichid ușor, gaze naturale și alți combustibili;“

6. În anexa nr. 2 la regulament, litera A „Spor de 50–100% din salariul de bază“, punctul 4 va avea următorul cuprins:

„4. personalul care lucrează în unități de pneumoftiziologie (spitale și sanatorii), Institutul de Pneumoftiziologie «Marius Nasta» București, Spitalul Clinic de Ortopedie, Traumatologie și TBC Osteoarticular «Foișor» București, personalul de specialitate medico-sanitar, de specialitate din compartimentele paraclinice și auxiliar sanitar din secții și compartimente cu paturi de TBC, TBC osteoarticular, TBC genital, TBC ganglionar, din laboratoarele sau compartimentele care deservește aceste paturi, din cabinetele de consultații TBC și dispensarele medicale de pneumoftiziologie (TBC).“

7. În anexa nr. 3 la regulament, litera B „Spor de până la 15% din salariul de bază“ se modifică și se completează după cum urmează:

a) Punctul 1 va avea următorul cuprins:

„1. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unități, secții și compartimente cu paturi din specialitățile: neurochirurgie, traumatologie vertebro-medulară și neuromotorie, chirurgie cardiovasculară, chirurgie cardiacă și a vaselor mari, chirurgie vasculară, cardiologie intervențională, chirurgie toracică, ortopedie și traumatologie, arși, chirurgie plastică — microchirurgie reconstructivă, oncologie medicală, chirurgie și ortopedie pediatrică,

transplant de organe, radioterapie, hematologie, unități de urgență neurovasculară;“;

b) **După punctul 7 se introduc două noi puncte, punctele 8 și 9, cu următorul cuprins:**

„8. personalul care în realizarea sarcinilor de serviciu lucrează pe calculator cel puțin 75% din programul normal de lucru;

9. personalul din spitale de boli cronice.“

8. **În anexa nr. 3 la regulament, litera C „Spor de până la 10% din salariul de bază“ se modifică și se completează după cum urmează:**

a) **Punctul 1 va avea următorul cuprins:**

„1. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unități, secții și compartimente cu paturi de pediatrie, neonatologie, obstetrică-ginecologie și neuropsihomotori;“

b) **După punctul 2 se introduce un nou punct, punctul 3, cu următorul cuprins:**

„3. personalul mediu sanitar și auxiliar sanitar din sala de nașteri.“

9. **În anexa nr. 3 la regulament, litera D „Spor de până la 5% din salariul de bază“, punctul 3 va avea următorul cuprins:**

„3. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din structurile ambulatorii de specialitate care acordă servicii medicale în specialitățile: pediatrie, neonatologie, hematologie, obstetrică-ginecologie și ocredire.“

10. **În anexa nr. 4 la regulament, litera A „Spor de până la 15% din salariul de bază“ se completează cu un nou punct, punctul 7, cu următorul cuprins:**

„7. structura de asistență medicală a Serviciului de Informații Externe“.

11. **În anexa nr. 4 la regulament, litera B „Spor de până la 10% din salariul de bază“, după punctul 7 se introduc 8 noi puncte, punctele 8—15, cu următorul cuprins:**

„8. Spitalul Clinic de Urgență Militar Central «Dr. Carol Davila»;

9. Centrul Medical de Diagnostic, Tratament Ambulator și Medicină Preventivă;

10. Centrul Medical de Diagnostic și Tratament Ambulator «Academician Ștefan Milcu»;

11. Centrul de Medicină Preventivă al Ministerului Apărării Naționale;

12. Centrul de Hematologie Transfuzională al Ministerului Apărării Naționale;

13. Centrul Clinic de Urgență de Boli Cardiovasculare «Dr. Constantin Zamfir»;

14. Centrul de Medicină Navală;

15. Institutul Național de Medicină Aeronautică și Spațială «General doctor aviator Victor Anastasiu».“

12. **În anexa nr. 6 la regulament, capitolul I „Criterii de clasificare a localităților cu condiții deosebite de muncă sau unde atragerea personalului se face cu greutate, în care funcționează unități sanitare publice“, litera A „Spor de până la 20% din salariul de bază“ se completează cu un nou punct, punctul 6, cu următorul cuprins:**

„6. localități în care numărul de medici din unitățile sanitare publice este sub 50% din cel normat, iar medicii existenți preiau și o parte din sarcinile ce revin posturilor vacante.“

Art. II. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății, direcțiile de sănătate publică și unitățile sanitare cu personalitate juridică vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

București, 28 februarie 2006.

Nr. 171.

★

RECTIFICĂRI

În anexa la Hotărârea Guvernului nr. 50/2005 pentru aprobarea Regulamentului privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de acte normative spre adoptare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 20 ianuarie 2005, se face următoarea rectificare (care aparține Redacției „Monitorul Oficial“, Partea I):

— la art. 19 alin. (7) lit. b), în loc de : „*dacă sunt problemele actelor...*“ se va citi: „*care sunt problemele actelor...*“.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 113763